

दानिएलको पुस्तक - एक सय बहत्तरौं

फातिमाको छाया: क्याथोलिक चर्चका भविष्यसूचक दर्शनहरू पछाडिको शैतानी प्रभावको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-04-02

फातिमाको भविष्यवाणी शैतानको तयारीको कार्य थियो, जसद्वारा उसले क्याथोलिक चर्चलाई आफूले ख्रीष्टको रूप धारण गर्दा आफ्नो संगठन उसलाई सुम्पन तयार पारेको थियो; किनकि यो “शैतानको शक्तिको उत्कृष्ट कृति—आफ्नो इच्छाअनुसार पृथ्वीमाथि शासन गर्न सिंहासनमा आफैँलाई बसाल्ने उसका प्रयासहरूको स्मारक” हो। फातिमाले क्याथोलिक धर्मतन्त्रलाई निर्देशन दिनमा निर्वाह गरेको भूमिकालाई पहिचान गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी गवाहीबाट लाभान्वित नहुनेहरू, शैतानको चमत्कारहरू सम्पन्न गर्ने सामर्थ्यमाथि विश्वास गर्न नचाहेको कारण, आफूलाई धोखामा पारिनेका लागि तयार गरिरहेका छन्। फातिमाको भविष्यवाणीले क्याथोलिक धर्मभित्रको आन्तरिक संघर्ष, र नास्तिकताविरुद्ध क्याथोलिक धर्मको युद्धलाई सम्बोधन गरेको थियो।

क्याथोलिकतन्त्रको नास्तिकतासँगको युद्ध दानियेल ११ को चालीसौं पदको विषय हो। त्यस संघर्षको दृष्टान्त चालीसौं पदमै, १७९८ मा, आरम्भ भयो। यो त्यस युद्धबाट आरम्भ भयो जसमा दक्षिणका राजा नेपोलियनले १७९८ मा पोपलाई बन्दी बनाए, र त्यसपछि उक्त पदभित्रको साक्ष्य १९८९ मा उत्तरका राजाले दक्षिणका राजालाई बहाएर हटाउँदा अन्त हुन्छ। त्यस इतिहासभित्र (१७९८ देखि १९८९ सम्म), १९१७ र १९१८ मा रहेका ती दुई प्रतिपक्षीमध्ये प्रत्येकलाई भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकात्मकताद्वारा चिह्नित गरिएको छ, जसले समग्र पदको मुख्य विषयलाई यथावत् राख्दै तिनीहरू दुवैको साक्ष्यलाई एकसाथ बाँध्छ। फातिमाको भविष्यवाणी निःसन्देह शैतानी भविष्यवाणी हो, तर यो परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनको एक विषय हो, र त्यसैले यो त्यस्तो इतिहास हो जसलाई सही रूपमा बुझिनुपर्छ।

“यस समयमा आत्माको लागि एक मात्र सुरक्षा प्रत्येक कदममा यसरी सोध्नु हो, प्रभुले आफ्ना सेवकलाई के भन्नुहुन्छ? प्रभुको वचन सदासर्वदा रहिरहन्छ। बाइबल हाम्रो मार्गदर्शक पुस्तक हुनुपर्छ, र मानिसहरूको बुद्धिसँग परामर्श गर्ने तथा सीमित नश्वरहरूका दाबीलाई ईश्वरीय सत्यका रूपमा स्वीकार गर्ने सट्टा, हामीले भविष्यवाणीको निश्चित वचन खोज्नुपर्छ। परमेश्वरले बोल्नुभएको छ, र उहाँको वचन भरोसायोग्य छ, र हामीले आफ्नो विश्वास ‘प्रभु यसो भन्नुहुन्छ’ मा आधारित गर्नुपर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि हामीले हाम्रो वरिपरि भइरहेका घटनाहरूको अध्ययन गरौं, र तिनलाई उहाँको वचनका भविष्यवाणीहरूसँग तुलना गरौं, ताकि हामीले बुझ्न सकौं कि हामी अन्तिम दिनहरूमा बाँचिरहेका छौं। हामीलाई आफ्ना बाइबलहरू चाहिन्छ, र हामी त्यसमा के लेखिएको छ, सो जान्न चाहन्छौं। भविष्यवाणीका परिश्रमी विद्यार्थीले सत्यका स्पष्ट प्रकाशहरूद्वारा प्रतिफल पाउनेछ, किनकि येशूले भन्नुभयो, ‘तपाईंको वचन सत्य हो।’” Signs of the Times, October 1, 1894.

दानियेल ११ का तेरहदेखि पन्ध्रसम्मका पदहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको तेस्रो प्रतिनिधियुद्धमा, दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्ने शक्ति परिचित गराइन्छ। त्यो पद ई.पू. २०० सालमा पूरा भयो, जब “रोमीहरूले मिश्रका जवान राजाको पक्षमा हस्तक्षेप गरे,” र “एन्टिओकस र फिलिपद्वारा योजनाबद्ध गरिएको विनाशबाट उसलाई जोगाइनुपर्छ” भनेर “निश्चय गरे।” उक्त पद र ई.पू. २०० सालको इतिहासले यो पहिचान गराउँछ कि, आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अघि, कमजोर बनाइएको पुटिनको प्रतिस्थापनको रक्षा गर्ने आधारमा, त्यस समयमा जब संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त राष्ट्रसंघ (सेल्युकस र म्यासेडोनका फिलिप) ले रूसी भूभागहरू कब्जा गर्ने र तिनलाई आफ्नो पारस्परिक लाभका लागि बाँडफाँड गर्ने निश्चय गरेका हुन्छन्, पापीय रोम (टायरकी वेश्या) ले आफ्ना बाजा बजाउन थाल्नेछ, जब ऊ पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्न निस्कन थाल्नेछ।

सन् 533, अनि त्यसपछि जस्टिनियनको आज्ञा पुनः दोहोरिनेछ, जसरी प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद दुईमा भविष्यसूचक रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ यस्तो चिन्हित गरिएको छ कि अजिङ्गरले (मूर्तिपूजक रोमले) पापतन्त्रलाई तीनवटा कुरा प्रदान गर्नेछ।

मैले देखेको त्यो जनावर चितुवाजस्तै थियो, र त्यसका खुट्टाहरू भालुका खुट्टाजस्ता थिए, र त्यसको मुख सिंहको मुखजस्तै थियो; अनि अजिङ्गरले त्यसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र महान् अधिकार दियो। प्रकाश १३:२।

मूर्तिपूजक रोमको अजिङ्गरले सन् ३३० मा, जब कन्स्टान्टिनले आफ्नो राजधानी कन्स्टान्टिनोपलमा सारे, तब आफ्नो “आसन” (रोम सहर) पापसत्तालाई दियो। क्लोभिसले सन् ४९६ देखि आफ्नो सैन्य “शक्ति” पापसत्तालाई दियो, र सन् ५३३ मा जस्टिनियनले नागरिक “अधिकार” पापसत्तालाई दिए। पाँच वर्षपछि, दानियेल एघारका पद सोह्र, एकतीस र एकचालीसमा चित्रित गरिएझैं, मूर्तिपूजक रोमले पापसत्तालाई सिंहासनमा स्थापित गर्यो। जब संयुक्त राज्यले तेस्रो प्रतिनिधियुद्ध जित्नेछ, तब पापसत्ताले रूसको साम्यवादी शक्तिलाई पराजित गरेको हुनेछ, जुन फातिमाको भविष्यवाणीको विषय हो। ती प्रतिनिधियुद्धहरूले सत्यको हस्ताक्षर वहन गर्छन्, किनकि ती तीनै युद्धहरू पापसत्ताको प्रतिनिधि सेनाद्वारा सम्पन्न गरिन्छन्।

पापसत्ताको पहिलो र अन्तिम प्रतिनिधि सेना संयुक्त राज्य अमेरिका (धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद) हो। बीचको प्रतिनिधि सेना युक्रेनका नाजीहरू हुन्, जो दोस्रो विश्वयुद्धमा कम्युनिष्ट रूसविरुद्ध क्याथोलिक प्रतिनिधि सेना पनि थिए। तीनवटा विश्वयुद्धहरू छन्, र तीनवटा प्रतिनिधि युद्धहरू पनि छन्। विश्वयुद्धहरू र प्रतिनिधि युद्धहरू दुवैको दोस्रो युद्ध नाजीवाद थियो। युक्रेनमा चलिरहेको वर्तमान युद्ध सीमारेखाको युद्ध हो, जसले पहिलो पटक राफियाको युद्धमा पद एघार र बाह्र पूरा गरेको थियो। युक्रेनको युद्ध अहिले तेस्रो हायको इस्लामका तीन आक्रमणहरूमध्ये दोस्रो आक्रमणको समयमा सम्पन्न हुँदैछ, यद्यपि त्यस विशेष युद्धमा इस्लाम संलग्न छैन।

पहिलो प्रहार ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आत्मिक महिमामय देशको विरुद्धमा भयो, र ती तीन प्रहारहरूमध्ये अन्तिम प्रहार आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुन्छ, र फेरि आत्मिक महिमामय देशकै विरुद्धमा हुन्छ। तेस्रो विपत्तिको इस्लामका ती तीन प्रहारहरूमध्ये दोस्रो प्रहार ७ अक्टोबर २०२३ मा शाब्दिक प्राचीन महिमामय देशको विरुद्धमा भयो। त्यो युद्ध ठीक त्यही क्षेत्रमा भइरहेको छ जहाँ टोलमी राफियाको युद्धमा विजयी भएका थिए। येशूले भन्नुभयो कि अन्तिम दिनहरूमा युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू हुनेछन्।

येशूले उल्लेख गर्नुभएका युद्धहरू त्यस इतिहासमा घटित हुन्छन्, जब प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ, र त्यो तथ्य अभिलेख गर्ने इजकिएल नै थिए। त्यस इतिहासमा इस्लामको तेस्रो हायको आगमन, प्रतिनिधि युद्धहरूको दोस्रो र तेस्रो युद्ध, अमेरिकी गृहयुद्धको पुनरावृत्ति, र अमेरिकी क्रान्तिकारी युद्धको पुनरावृत्ति प्रस्तुत गरिएका छन्। यी युद्धहरू एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासको अवधिमा सम्पन्न हुन्छन्, र छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, अन्तिम तेस्रो विश्वयुद्ध आरम्भ हुँदा, तथा तेस्रो हायको इस्लामले जातिहरूलाई क्रुद्ध पार्ने आफ्नो कार्य तीव्र पाउँदै जाँदा, प्रभुले आफ्नी सेना एक ध्वजको रूपमा उठाउनुहुनेछ।

तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू सुन्नेछौ; हेर, विचलित नहोओ; किनकि यी सबै कुरा हुनैपर्छ, तर अन्त्य अझै आएको छैन। किनकि जाति जातिको विरुद्धमा, र राज्य राज्यको विरुद्धमा उठ्नेछ; अनि विभिन्न ठाउँहरूमा अनिकाल, महामारीहरू, र भूकम्पहरू हुनेछन्। यी सबै दुःखकष्टहरूको प्रारम्भ मात्र हुन्। मत्ती २४:६-८।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा, परमेश्वरका जनताका दुई वर्गहरू तिनीहरूको देख्ने र सुन्ने क्षमताद्वारा परिभाषित हुन्छन्।

यसकारण म तिनीहरूसित दृष्टान्तहरूमा बोल्छु; किनकि तिनीहरूले हेर्दा पनि देख्दैनन्, र सुन्दै पनि सुन्दैनन्, न त बुझ्दछन्। अनि तिनीहरूमा यशैयाको यो अगमवाणी पूरा भएको छ, जसले भन्छ, ‘सुन्दै तिमीहरू अवश्य सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र हेर्दै तिमीहरू अवश्य देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ। किनकि यस जातिको हृदय मोटिएको छ, र तिनीहरूका कान सुन्नमा सुस्त भएका छन्, र तिनीहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन्; नत्र कुनै समय तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्लान्, आफ्ना कानले सुन्लान्, र हृदयले बुझ्लान्, र फर्किलान्, अनि म तिनीहरूलाई निको पारूँला।’ तर धन्य हुन् तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कान,

किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। मत्ती १३:१३-१६।

त्यस समयावधिमा, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो, येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धहरूको हल्ला सुन्नेछौ।” प्रकाशको पुस्तकमा, यूहन्नाले तिनको प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले ख्रीष्टको स्वर सुन्छन्।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडिबाट तुरहीको जस्तै एउटा ठूलो आवाज सुनें। प्रकाश १:१०।

उनले सुनेको “स्वर” “तुरहीजस्तो” थियो, र तुरही युद्धको प्रतीक हो, अनि उनले त्यो स्वर आफ्नो पछाडिबाट सुने। त्यसपछि उनले त्यो स्वर हेर्नका लागि फर्के।

अनि मसँग बोल्नुहुने स्वरलाई हेर्न म फर्केँ। र फर्केर हेर्दा मैले सातवटा सुनका सामदानहरू देखें; अनि ती सात सामदानहरूको बीचमा मानिसको पुत्रजस्तै एक जनालाई देखें, जो खुट्टासम्म झर्ने वस्त्र पहिरिनुभएको थियो र छातीमा सुनको पेटो बाँध्नुभएको थियो। उहाँको शिर र केश ऊनजस्तै, हिउँझैँ सेता थिए; अनि उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाजस्ता थिए; अनि उहाँका खुट्टाहरू भट्टीमा दन्काइएका खँदिलो काँसाजस्ता थिए; अनि उहाँको स्वर धेरै जलधाराहरूको शब्दजस्तो थियो। अनि उहाँको दाहिने हातमा सात तारा थिए; अनि उहाँको मुखबाट धारिलो दुइधारे तरवार निस्किरहेको थियो; अनि उहाँको मुखमण्डल आफ्नो पूर्ण तेजमा चम्किरहेको सूर्यजस्तो थियो। अनि जब मैले उहाँलाई देखें, म मरेतुल्य भएर उहाँका चरणमा ढलें। अनि उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममाथि राखेर मलाई भन्नुभयो, नडरा; म प्रथम र अन्तिम हुँ। प्रकाश १:१२-१७।

जब यूहन्ना स्वरलाई हेर्न फर्के, तब उनले देखेको ख्रीष्टको दर्शन दानियेलले दसौँ अध्यायमा देखेको उही दर्शन थियो, यशैयाले छैटौँ अध्यायमा देखेको उही दर्शन थियो, र पावलले पनि सात गर्जनहरूको इतिहास देख्दा देखेको उही दर्शन थियो।

“हृदयको पवित्रताबाट विनम्रता अविच्छिन्न छ। आत्मा जति परमेश्वरको नजिक आउँछ, त्यति नै पूर्णतापूर्वक त्यो नम्र र वशमा पारिन्छ। जब अय्यूबले आँधीबेहरीबाट परमप्रभुको स्वर सुने, उनले यसो भन्दै पुकारे, ‘म आफैँलाई घृणा गर्छु, र धूलो र खरानीमा पश्चात्ताप गर्छु।’ जब यशैयाले परमप्रभुको महिमा देखे, र करूबहरूले यसो भन्दै पुकारेको सुने, ‘सेनाहरूका परमप्रभु पवित्र, पवित्र, पवित्र हुनुहुन्छ,’ तब उनले पुकारेर भने, ‘हाय म, किनकि म नष्ट भएँ!’ पवित्र दूतद्वारा दर्शन पाउँदा दानिएल भन्छन्, ‘मेरो कान्ति मभित्र भ्रष्टतामा परिणत भयो।’ तेस्रो स्वर्गतर्फ उठाइएपछि, र मानिसले उच्चारण गर्न वैध नभएका कुराहरू सुनेपछि, पावलले आफ्नो विषयमा ‘सबै सन्तहरूमध्ये सबैभन्दा सानाभन्दा पनि सानो’ भनेर बोले। येशूको काखमा अडेस लाग्ने, र उहाँको महिमा अवलोकन गर्ने प्रिय यूहन्ना नै थिए, जो स्वर्गदूतहरूको सामु मृतकझैँ ढले। हामीले जति निकटतापूर्वक र निरन्तर रूपमा आफ्ना मुक्तिदातालाई अवलोकन गर्छौँ, त्यति नै कम हामीले आफ्नै भित्र अनुमोदनयोग्य कुरा देख्नेछौँ।” Signs of the Times, April 7, 1887.

जब गब्रिएलले दानिएललाई दर्शनको अर्थ उद्घाटित गरे, उनले अध्याय एघारका भविष्यवाणीसम्बन्धी घटनाहरू प्रस्तुत गरे। ती घटनाहरू युद्धको वर्णन हुन्, र ती युद्धहरूको प्रतिरूपणमा स्त्रीलिङ्ग “mareh,” जुन “marah” को रूपमा व्यक्त गरिएको छ, त्यस कारणदर्शी दर्शनले दानिएललाई ख्रीष्टको प्रतिमामा परिवर्तन गरायो। जब ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले युद्धहरूका विषयमा, र युद्धहरूको हल्लाका विषयमा सुन्नेछौ,” तब उहाँले दानिएल अध्याय एघारमा प्रस्तुत गरिएका ती युद्धहरूलाई नै संकेत गर्दै हुनुहुन्छ। उहाँले अझ यसरी पनि पहिचान गराउनुहुन्छ कि, दर्शकलाई उहाँकै प्रतिमामा परिवर्तन गराउने दर्शन हेर्नका लागि, तिमीले पछाडि फर्कनुपर्छ, किनकि त्यो वाणी तिम्रो पछाडि छ। दानिएल एघारमा प्रतिनिर्देशित युद्धहरू विगतको इतिहासमा घटिसकेका युद्धहरूको वर्णन हुन्। विगतमा भएका ती युद्धहरूको विषयमा सुनेर, एक व्यक्तिलाई अहिले घटिरहेको इतिहासबारे शिक्षा दिइन्छ, तर तब मात्र, यदि त्यस व्यक्तिसँग हेर्ने आँखा र सुन्ने कान छन्।

जब इजकिएलले यस्तो समय आउनेछ, जब दर्शन अब उप्रान्त विलम्बित गरिनेछैन, भनेर अभिलेख गरे, तब त्यो इजकिएलको स्वर्गीय पवित्रस्थानसम्बन्धी दर्शनसँग सम्बन्धित थियो, जहाँ अन्य कुराहरूका साथै इजकिएलले

“पाङ्ग्राभिन्न पाङ्ग्रा” देखे, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले मानवीय घटनाहरूको जटिल अन्तरक्रियाका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“केबार नदीका किनारामा, इजकिएलले उत्तरतर्फबाट आउँदै गरेको जस्तो देखिने एउटा आँधीबेहरी देखे, ‘एउटा ठूलो बादल, र आफैंभित्र बेरिँदै गरेको आगो, र त्यसको वरिपरि एक ज्योति थियो, र त्यसको बीचबाट अम्बरको रङजस्तै केही प्रकट भइरहेको थियो।’ एक-अर्कालाई छेद गर्दै परस्पर जडिएका धेरै पाङ्ग्राहरू चार जीवित प्राणीहरूद्वारा सञ्चालित थिए। यी सबैभन्दा धेरै माथि ‘एउटा सिंहासनको सदृश्यता थियो, जो नीलमणिको ढुङ्गाको रूपजस्तो देखिन्थ्यो; र सिंहासनको त्यस सदृश्यतामाथि त्यसैमाथि बसेको मानिसको रूपजस्तो देखिने एक सदृश्यता थियो।’ र केरूबहरूमा तिनका पखेटामुनि मानिसको हातको आकार देखापऱ्यो।’ इजकिएल १:४, २६; १०:८। ती पाङ्ग्राहरूको बनावट यति जटिल थियो कि पहिलो दृष्टिमा तिनीहरू अव्यवस्थित जस्ता देखिन्थे; तर तिनीहरू पूर्ण सामञ्जस्यमा चलिरहेका थिए। केरूबहरूका पखेटामुनिको हातद्वारा धारण गरिएका र निर्देशित स्वर्गीय प्राणीहरूले ती पाङ्ग्राहरूलाई चलाइरहेका थिए; तिनीहरूमाथि, नीलमणिको सिंहासनमा, अनन्त परमेश्वर विराजमान हुनुहुन्थ्यो; र सिंहासनको चारैतिर दिव्य कृपाको प्रतीक इन्द्रेणी थियो।”

“जसरी पाङ्ग्राजस्ता जटिल यन्त्रहरू केरूबहरूका पखेटामुनि रहेको हातको निर्देशनमा थिए, त्यसरी नै मानवीय घटनाहरूको जटिल क्रम दैवी नियन्त्रणअन्तर्गत छ। राष्ट्रहरूको संघर्ष र कोलाहलको बीचमा पनि, केरूबहरूभन्दा माथि विराजमान हुनुहुनेले अझै पृथ्वीका कार्यहरूलाई मार्गदर्शन गरिरहनुभएको छ।

राष्ट्रहरूको इतिहास—जिनले एकपछि अर्को गर्दै आफ्नो तोकिएको समय र स्थान ओगटेका छन् र अचेतन रूपमा त्यही सत्यको साक्षी दिएका छन् जसको अर्थ तिनीहरू आफैंले बुझेका थिएनन्—हामीसँग बोल्दछ। आज प्रत्येक राष्ट्रलाई र प्रत्येक व्यक्तिलाई परमेश्वरले आफ्नो महान् योजनाभित्र एक स्थान निर्धारण गर्नुभएको छ। आज मानिसहरू र राष्ट्रहरू उहाँको हातको नाप्रे डोरीद्वारा नापिँदै छन्, जो कुनै गल्ती गर्नुहुन्न। सबैले आफ्नै छनोटद्वारा आफ्नो भाग्य निर्धारण गरिरहेका छन्, र परमेश्वरले आफ्ना अभिप्रायहरूको सिद्धिको निम्ति सबै कुरामाथि आफ्नो सार्वभौम नियन्त्रण चलाइरहनुभएको छ।

“महान् ‘म हुँ’ ले आफ्नो वचनमा अंकित गर्नुभएको इतिहासले—भविष्यवाणीको शृङ्खलामा एक-एक कडी जोड्दै, बितेको अनन्ततादेखि आउने अनन्ततासम्म—हामीलाई आज युगहरूको प्रवाहमा हामी कहाँ उभिएका छौं, र आउने समयमा के अपेक्षा गर्न सकिन्छ, सो बताउँछ। भविष्यवाणीले वर्तमान समयसम्म पूरा हुने भनी जुन-जुन कुराहरू पूर्वकथन गरेको थियो, ती सबै इतिहासका पृष्ठहरूमा अंकित भइसकेका छन्; र जे अझ आउन बाँकी छ, ती सबै पनि आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुनेछन् भन्ने कुरामा हामी निश्चिन्त हुन सक्छौं।”

“सत्यको वचनमा सबै पार्थिव प्रभुत्वहरूको अन्तिम पतन स्पष्ट रूपमा भविष्यवाणी गरिएको छ। जब इस्राएलका अन्तिम राजामाथि परमेश्वरबाट दण्डादेश सुनाइयो, तब उच्चारित भविष्यवाणीमा यो सन्देश दिइएको छ।” Education, 178, 179.

पहिलो दृष्टिमा अलमलजस्तो देखिने ती जटिल चक्रहरू वास्तवमा राष्ट्रहरूको कलह र हल्लाभित्र प्रकट हुने मानव घटनाहरूको जटिल सञ्चालन हुन्। ख्रीष्टले आफ्नो वचनमा चिन्हित गर्नुभएको इतिहासले हामी कहाँ उभिएका छौं भनी हामीलाई बताउँछ, र त्यसो गर्ने क्रममा यसले सबै सांसारिक प्रभुत्वहरूको अन्तिम पराभवलाई पहिचान गर्दछ। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समय त्यही हो जहाँ प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ, र त्यही इतिहासभित्र ती चक्रहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई ख्रीष्टले “दुःखको आरम्भ” भनी चिन्हित गर्नुभयो। दुःखको आरम्भ सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भयो, किनकि त्यही बेला एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समय सुरु भयो, र छाप लगाउने दूतले मण्डली र देशभित्र गरिने घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्नेहरूमाथि आफ्नो छाप लगाउँछन्।

देशका युद्धहरूले, ती युद्धहरूले के प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने कुरा देख्ने र सुन्नेहरूका लागि शोक उत्पन्न गर्छन्। छाप लगाइने इतिहासले सबै सांसारिक राज्यहरूको अन्तिम पतनलाई चिन्हित गरिरहेको छ, र ती राज्यहरूको पतन

विगतको भविष्यसूचक इतिहासमा अनुगमन गरिएको छ। जब यशैयाले, अध्याय छमा, यूहन्ना, दानिएल, इजकिएल, अय्यूब र पावलले देखेको उही दर्शन देखे, तब उनले त्यस समयका लागि सन्देश प्रस्तुत गर्न स्वयंसेवा गरे, तर उनले सोधे, उनले त्यो सन्देश कति समयसम्म प्रस्तुत गर्नुपर्ने थियो?

मैले प्रभुको स्वर यसो भन्दै गरेको पनि सुनें, “मैले कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनें, “हेर, म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “जाऊ, र यस प्रजालाई भन, ‘तिमीहरूले निश्चय नै सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र निश्चय नै देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ।’ यस प्रजाको हृदय मोटा पार, तिनीहरूका कान भारी बनाइद, र तिनीहरूका आँखाहरू बन्द गरिद; नत्र तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देखलान्, आफ्ना कानले सुनलान्, आफ्ना हृदयले बुझलान्, फर्कनेछन्, र चङ्गा पारिनेछन्।” तब मैले भनें, “हे प्रभु, कहिलेसम्म?” अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो, “जबसम्म सहरहरू बासिन्दाविहीन भएर उजाड नहोऊन्, घरहरू मानिसविहीन नहोऊन्, र देश पूर्णरूपमा उजाड नहोस्, र प्रभुले मानिसहरूलाई टाढा हटाइदिनुभएको नहोस्, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग नहोस्।” यशैया ६:८-१२।

यशैयालाई दिइएको उत्तर यो थियो कि उनले “देश पूर्णतः उजाड नहोउन्जेल” त्यो सन्देश प्रस्तुत गरिरहनुपर्नेछ। छाप लगाउने सन्देश युद्धको समयमा दिइन्छ, र त्यो युद्धलाई विशेष रूपमा “मराह” दर्शनको व्याख्याका रूपमा चिनाइएको छ, जुन सबै अगमवक्ताहरूले देखेका थिए। बाह्य सन्देश आन्तरिक अनुभव उत्पन्न गर्नका लागि अभिप्रेत छ, तर केवल तिनीहरूका लागि जो “सुन्नेछन्”।

दोस्रो विश्वयुद्धमा नाजीहरूको पोपसम्बन्धी प्रतिनिधि सेनाको सम्बन्ध, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, दोस्रो प्रतिनिधि युद्धको दोस्रो प्रतिनिधि सेनासँग मेल खान्छ, र दोस्रो विश्वयुद्ध आफैँ पनि दोस्रो प्रतिनिधि युद्धसँग मेल खान्छ। अहिले युक्रेनमा पुनरावृत्ति भइरहेको राफियाको सीमावर्ती युद्धसँग दोस्रो प्रतिनिधि युद्धको सम्बन्ध भौगोलिक रूपमा तेस्रो शोकको इस्लामको दोस्रो प्रहारसँग जोडिएको छ, जुन ७ अक्टोबर, २०२३ मा आरम्भ भयो, र यसले अगमवाणीगत चक्रभित्र चक्रहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

१९९९ मा जोन कर्नवेलद्वारा लिखित एउटा पुस्तक प्रकाशित भयो। त्यस समय जोन कर्नवेल इङ्गल्यान्डको क्याम्ब्रिजस्थित जीसस कलेजमा वरिष्ठ अनुसन्धान फेलो थिए, र उनी पुरस्कार-विजेता पत्रकार तथा लेखक पनि थिए। उक्त पुस्तकले दोस्रो विश्वयुद्धको अवधिमा शासन गर्ने रोमका पोपको भूमिकालाई समेटेको थियो। पुस्तकको आरम्भ भावी पोपका हजुरबुबाबाट हुन्छ, जो पियो नोनो भनेर चिनिने पोप पायस नवौँका दाहिने हात थिए। १८४९ मा एउटा गणतन्त्रवादी भीडले भ्याटिकन परिसरमा आक्रमण गर्‍यो र पोप पायस नवौँ रोम सहरबाट भागे। निर्वासनमा जाँदा उनले आफूसँग लिएर गएका व्यक्ति युजेनीओ पाचेल्लीका हजुरबुबा थिए। युजेनीओ पाचेल्ली पोप पायस नवौँका दाहिने हातका नाति थिए, र पछि उनी पायस द्वादश बने, अनि युजेनीओ पाचेल्लीबारे लेखिएको उक्त पुस्तकको नाम थियो हिटलर्स पोप, द सेक्रेट हिस्ट्री अफ पायस द्वादश।

उक्त पुस्तकमा कर्नवेलले दोस्रो विश्वयुद्धको समयमा नाजी शासनद्वारा यहूदीहरूमाथि भएको उत्पीडनबारे, पूर्वतः कार्डिनल यूजेनियो पाचेली रहेका पोप पायस द्वादश कत्तिसम्म अवगत थिए र त्यसप्रति उनले कसरी प्रतिक्रिया जनाए भन्ने कुराको अन्वेषण गरेका छन्। उनले देखाउँछन् कि होलोकास्टको निन्दा गर्न पोप पायस द्वादशको सार्वजनिक मौनता र कार्यहीनताले युद्धकालमा उनको अनैतिक नेतृत्वलाई प्रस्ट पारेको थियो।

कर्नवेलले पियस द्वादशको पोपकालका लागि ऐतिहासिक सन्दर्भ प्रस्तुत गर्छन्, जसमा उनको कूटनीतिक पृष्ठभूमि र त्यस समयका जटिल राजनीतिक गतिशीलताहरू समावेश छन्। उनले नाजी जर्मनीसँग व्यवहार गर्ने विषयमा भ्याटिकनको दृष्टिकोणको परीक्षण गर्छन्। कर्नवेलले पहिचान गर्छन् कि पियस द्वादश होलोकास्टको विरोधमा मुखर हुन र सताइएका यहूदीहरूको पक्षमा हस्तक्षेप गर्न असफल भए, किनकि उनले १९३३ मा कार्डिनलको हैसियतमा हिटलरसँग यस्तो कन्कोर्डट सम्पन्न गराएका थिए, जसले हिटलरको कार्यप्रति क्याथोलिक अधीनता प्रतिज्ञा गरेको थियो।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

दोस्रो विश्वयुद्धपछि, केही नाजी युद्ध-अपराधीहरू विभिन्न देशहरूमा, दक्षिण अमेरिकाका केही देशहरू सहित, भागेर न्यायबाट उम्कन सफल भए। उनीहरूले उम्कन र दक्षिण अमेरिका पुग्न प्रयोग गरेका मुख्य उपायहरूमा यी समावेश थिए:

च्याटलाइनहरू: च्याटलाइनहरू गोप्य पलायन मार्गहरू थिए, जो क्याथोलिक चर्च तथा सहानुभूतिशील गुप्तचर निकायहरू लगायत विभिन्न संस्थाहरूद्वारा नाजीहरू र अन्य फरार व्यक्तिहरूलाई युरोपबाट भाग्न सहयोग पुर्याउन स्थापना गरिएका थिए। यी मार्गहरूमा प्रायः झूटा पहिचान, नक्कली कागजात, र तस्करी सञ्जालहरूको प्रयोग समावेश हुन्थ्यो, ताकि तिनीहरूको दक्षिण अमेरिका लगायत सुरक्षित आश्रयस्थलहरूसम्मको यात्रालाई सहज बनाउन सकियोस्।

जाली कागजातहरू: धेरै नाजी फरारहरूले आफ्नो वास्तविक पहिचान लुकाउन र पक्राउ पर्नबाट बच्न जाली राहदानी, भिसा, तथा अन्य यात्रा-सम्बन्धी कागजातहरू प्राप्त गरे। उनीहरूले दक्षिण अमेरिका पुग्नु अघि तटस्थ वा सहानुभूतिशील देशहरू हुँदै यात्रा गर्न यी कागजातहरूको प्रयोग गरे।

अधिकारिहरूको मिलेमतो: केही अवस्थाहरूमा, दक्षिण अमेरिकी देशहरूका सहानुभूतिशील अधिकारीहरूले नाजी फरार व्यक्तिहरूको उपस्थितिप्रति आँखा चिम्लिए वा तिनीहरूलाई पक्राउबाट बच्न सक्रिय रूपमा सहायता गरे। केही सरकारहरूले, विशेषतः नाजी विचारधाराप्रति सहानुभूति राख्ने अधिनायकवादी शासन भएका सरकारहरूले, यी व्यक्तिहरूलाई शरण प्रदान गरे।

कानुनी छिद्रहरू: केही नाजी युद्ध अपराधीहरूले दक्षिण अमेरिकी देशहरूमा रहेका कानुनी छिद्रहरू वा कमजोर प्रत्यर्पण कानूनहरूको फाइदा उठाई युरोपमा प्रत्यर्पण हुनबाट जोगिए, जहाँ उनीहरूले आफ्ना अपराधहरूको लागि अभियोजनको सामना गर्नुपर्थ्यो।

समग्रमा, गुप्त पलायन मार्गहरू, जाली कागजातहरू, अधिकारीहरूको मिलीभगत, र कानुनी छिद्रहरूको संयोजनले नाजी युद्ध-अपराधीहरूलाई दक्षिण अमेरिकातर्फ भाग्न र दोस्रो विश्वयुद्धको अन्त्यपछि धेरै वर्षसम्म न्यायबाट बच्न सक्षम बनायो। ChatGPT, मार्च, 2024.